Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
ANTHONYJA MICHAELA COLLINSA,
predstavljeni 27. aprila 2023 [1]

Zadeva C-746/21 P

Altice Group Lux Sàrl, nekdanja New Altice Europe BV, v likvidaciji
proti

Evropski komisiji

„Pritožba – Konkurenca – Nadzor koncentracij podjetij – Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 – Člen 4(1) – Obveznost predhodne priglasitve – Člen 7(1) – Obveznost zadržanja izvajanja – Člen 14(2) – Sklep o izreku globe zaradi nepriglasitve koncentracije in izvedbe koncentracije, preden je ta razglašena za združljivo z notranjim trgom – Načelo sorazmernosti – Izkrivljanje dejstev“

I. Uvod

1. Ta pritožba se nanaša na predčasno izvrševanje oziroma na neupoštevanje obveznosti priglasitve in zadržanja izvajanja iz Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (v nadaljevanju: uredba ES o združitvah). [2] Navedena uredba določa, da morajo stranke združitve Evropski komisiji priglasiti koncentracijo, za katero velja obveznost priglasitve. Prepoveduje tudi izvedbo koncentracije, preden jo Komisija odobri. Uredba Sveta št. 139/2004 Komisiji podeljuje pristojnost izrekanja glob strankam, ki kršijo navedeni obveznosti. Ta pritožba izhaja iz izvrševanja navedene pristojnosti.

II. Dejansko stanje, postopek in predlogi strank

2. 9. decembra 2014 je družba New Altice Europe BV (v nadaljevanju: Altice) podpisala pogodbo o nakupu delnic [3] z družbo Oi SA (v nadaljevanju: prodajalec), na podlagi katere bi družba Altice pridobila izključni nadzor nad družbo PT Portugal (v nadaljevanju: ciljno podjetje) v smislu člena 3(1)(b) Uredbe št. 139/2004. Navedena pogodba je vsebovala omejitve, predvsem klavzulo 6(1)(b), katere namen je bil urejati vodenje ciljnega podjetja v obdobju med podpisom pogodbe in zaključkom posla in na podlagi katere se je prodajalec strinjal, da se bo vzdržal sprejemanja določenih poslovnih ukrepov in odločitev brez predhodne odobritve družbe Altice (v nadaljevanju: omejitve pred zaključkom pridobitve). [4]

[1] Jezik izvirnika: angleščina.

[2] UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40, ter popravek v UL 2023, L 24, str. 41.

[3] V izpodbijanem sklepu (opredeljen v točki 4 teh sklepnih predlogov) je imenovana „pogodba o transakciji“.

[4] Za več informacij glej točke od 58 do 66 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

3. Po stikih s Komisijo pred priglasitvijo je družba Altice uradno priglasila koncentracijo 25. februarja 2015. Komisija jo je 20. aprila 2015 razglasila za združljivo z notranjim trgom, pod pogojem spoštovanja zavez.

4. 24. aprila 2018 je Komisija sprejela Sklep C(2018) 2418 final v zadevi M.7993 – Altice/PT Portugal (v nadaljevanju: izpodbijani sklep). V njem je družbi Altice izrekla globo v višini 62.250.000 EUR zaradi izvedbe koncentracije pred odobritvijo, kar je kršitev člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, in 62.250.000 EUR zaradi izvedbe koncentracije pred priglasitvijo, kar je kršitev člena 4(1) navedene uredbe.[5] Komisija je ugotovila, da je lahko družba Altice na podlagi omejitev pred zaključkom pridobitve izvajala odločujoč vpliv na ciljno podjetje, da je družba Altice navedeni vpliv dejansko uporabila in da si je v tem okviru s ciljnim podjetjem izmenjala več informacij.[6]

5. Altice je predlagala, da se izpodbijani sklep razglasi za ničen. Splošno sodišče je s sodbo z dne 22. septembra 2021[7] v okviru svoje neomejene sodne pristojnosti zmanjšalo globo za kršitev člena 4(1) Uredbe št. 139/2004 na 56.025.000 EUR. V preostalem delu je Splošno sodišče tožbo zavrnilo. Točke od 1 do 29 izpodbijane sodbe vsebujejo več informacij o dejanskem stanju zadeve.

6. Družba Altice v pritožbi Sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo ter člene 1, 2, 3 in 4 izpodbijanega sklepa, oziroma, podredno, uporabi svojo neomejeno sodno pristojnost za znatno zmanjšanje glob, izrečenih v členih 3 in 4 izpodbijanega sklepa, kakor jih je spremenilo Splošno sodišče, oziroma, dodatno podredno, naj vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču;

– Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnice v tem postopku in stroškov v postopku pred Splošnim sodiščem.

7. Komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne;

– družbi Altice naloži plačilo stroškov.

8. Svet, ki se sklicuje le na prvi pritožbeni razlog, Sodišču predlaga, naj:

– zavrne prvi pritožbeni razlog;

– družbi Altice naloži plačilo njegovih stroškov tega postopka.

[5] Členi od 1 do 4 izpodbijanega sklepa.

[6] Točke od 479 do 491 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

[7] Sodba z dne 22. septembra 2021, Altice Europe/Komisija (T-425/18, EU:T:2021:607; v nadaljevanju: izpodbijana sodba).

III. Pritožbeni razlogi

9. Šest pritožbenih razlogov je mogoče razvrstiti v tri kategorije. S prvim in drugim pritožbenim razlogom se izpodbijata zakonitost in uporaba člena 4(1) in člena 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004 ter njuna uporaba na podlagi dejanskega stanja v obravnavni zadevi. Tretji, četrti in peti razlog se nanašajo na vprašanje, ali je družba Altice izvedla koncentracijo. S šestim razlogom pa se izpodbija višina glob, ki jih je izrekla Komisija.

A. Prvi in drugi pritožbeni razlog: zakonitost in uporaba člena 4(1) in člena 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004

1. Povzetek trditev

10. Družba Altice v okviru svojega prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo njene trditve na podlagi člena 277 PDEU, s katerimi je izpodbijala uporabo člena 4(1) in člena 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004 zaradi njune nezakonitosti.

11. Družba Altice trdi, da člen 4(1) in člen 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004 Komisiji ne omogočata izreka druge globe isti osebi za ravnanje, ki je že bilo kaznovano na podlagi člena 7(1) in člena 14(2)(b) navedene uredbe. Člen 4(1) in člen 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004 naj bi bila nesorazmerna in odveč ter zato nezakonita, saj člen 7(1) prepoveduje vsakršno predčasno izvajanje koncentracije in ima enak cilj kot člen 4(1). Navedena anomalija izhaja iz reforme Uredbe št. 139/2004. V predhodni različici je člen 4(1) Uredbe št. 139/2004 določal obveznost priglasitve, sedanja različica pa vsebuje obveznost zadržanja izvajanja.

12. V okviru drugega pritožbenega razloga družba Altice trdi, da tudi če z ugovorom na podlagi člena 277 PDEU ne bi uspela, je Splošno sodišče storilo napako pri presoji, da lahko Komisija v okoliščinah obravnavane zadeve izreče ločeni globi za kršitve člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. Pri tem družba Altice navaja iste trditve kot v okviru prvega pritožbenega razloga, in sicer, da imata navedeni določbi isti cilj, zato so s tem kršena prepoved dvojnega kaznovanja in pravila o steku. Podredno, če bi Sodišče ugotovilo, da imata člena 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 samostojne cilje, načelo steka kršitev preprečuje izrek dveh ločenih glob na podlagi navedenih določb. V navedenih okoliščinah naj bi moralo Splošno sodišče upoštevati tudi sorazmernost glob.

13. Komisija in Svet se z navedenimi trditvami ne strinjata.

2. Presoja

14. Člen 4(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij,[8] ki je predhodna različica Uredbe št. 139/2004, je določal, da je treba koncentracije priglasiti najpozneje en teden po sklenitvi pogodbe, po objavi javne ponudbe ali pridobitvi kontrolnega deleža. Navedeni rok je začel teči, ko je nastopil prvi od navedenih dogodkov. Člen 7(1) in (2) Uredbe št. 4064/89 je določal, da koncentracije ni mogoče izvesti, dokler ni priglašena ali v prvih treh tednih po priglasitvi, odvisno od podaljšanja navedene prepovedi. Na podlagi člena 14(1)(a) Uredbe št. 4064/89 je lahko Komisija izrekala globe od 1000 [evropske

[8] UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 31.

denarne enote] do 50.000 [evropske denarne enote], če stranke niso priglasile koncentracije v skladu s členom 4 navedene uredbe. Člen 14(2)(b) Uredbe št. 4064/89 je določal, da lahko Komisija za kršitve člena 7(1) in (2) navedene uredbe izreče globo, ki ne presega 10 % skupnega prometa udeleženih podjetij.

15. Uredba št. 139/2004 vsebuje obveznost priglasitve in obveznost zadržanja izvajanja, ki se na naslednje bistvene načine razlikujeta od obveznosti v predhodni različici. Člen 4(1) Uredbe št. 139/2004, naslovljen „Predhodna priglasitev koncentracij in napotitev pred priglasitvijo na zahtevo strank, ki priglašajo koncentracijo“, določa, da obveznost priglasitve nastane po sklenitvi zadevne pogodbe (ali objavi javne ponudbe), vendar pred izvedbo. Člen 7(1) Uredbe št. 139/2004, naslovljen „Zadržanje izvajanja koncentracij“, določa, da se koncentracija ne izvede bodisi pred priglasitvijo bodisi do takrat, ko je bila razglašena za združljivo z notranjim trgom. Na podlagi člena 14(2) Uredbe št. 139/2004 lahko Komisija za nepriglasitve koncentracije in za predčasno izvedbo koncentracije izreče globe, ki ne presegajo 10 % skupnega prometa. [9]

16. V nasprotju s trditvami družbe Altice so zadevne določbe Uredbe št. 139/2004 v bistvenem podobne določbam v predhodni različici: razlikujejo med obveznostjo priglasitve in obveznostjo zadržanja izvedbe ter omogočajo izrek glob za kršitev vsake od navedenih obveznosti. Menim, da razlike med obema različicama ne omogočajo razlage Uredbe št. 139/2004, ki bi podprla stališče družbe Altice.

17. V skladu s členom 4(1) Uredbe št. 139/2004 obveznost priglasitve nastane (i) po sklenitvi pogodbe in (ii) pred izvedbo koncentracije. Ta določba sama po sebi ne uvaja obveznosti zadržanja izvajanja. Njen naslov in besedilo se nanašata na obveznost priglasitve, gre torej za postopkovno zahtevo, s katero se določi, kdaj sta bila navedena pogoja izpolnjena. Ob upoštevanju triletnega zastaralnega roka [10] člen 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004 Komisiji omogoča izrek glob, če ugotovi, da je bila navedena določba kršena. Komisija mora proučiti dejansko stanje, da lahko med drugim ugotovi, ali, kdaj in kako je bila koncentracija izvedena, saj je to eden od pogojev za ugotavljanje kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004. Drugi pogoj je sklenitev zadevne pogodbe.

18. Člen 7(1) Uredbe št. 139/2004 se nanaša na obveznost zadržanja izvajanja koncentracij. Določa, da stranke ne morejo izvesti koncentracij bodisi pred priglasitvijo bodisi do takrat, ko so bile razglašene za združljive z notranjim trgom. Ob upoštevanju petletnega zastaralnega roka [11] člen 14(2)(b) Uredbe št. 139/2004 Komisiji omogoča izrek glob za kršitev navedene prepovedi. Komisija mora preučiti dejansko stanje, da lahko ugotovi, ali in kdaj je bila koncentracija izvedena. Obseg in trajanje izvajanja sta upoštevna dejavnika pri določanju globe, ki se izreče za kršitev navedene obveznosti. [12] V zvezi s kršitvijo člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 sklenitev pogodbe ni nujno odločilna, saj ne gre za formalno zahtevo navedene določbe. [13]

19. Sodišče je ugotovilo, da člen 14(2)(a) in (b) Uredbe št. 139/2004 omogoča izrek ločenih glob v primeru sočasne kršitve člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 zaradi izvedbe koncentracije pred priglasitvijo. [14] Če Komisija sumi, da (i) stranke niso pravočasno priglasile

[9] V Uredbi št. 139/2004 je določenih več odstopanj in izjem, ki se nanašajo na obveznost priglasitve in obveznost zadržanja izvajanja, vendar te za obravnavano pritožbo niso relevantne.

[10] Člen 1 Uredbe Sveta (EGS) št. 2988/74 z dne 26. novembra 1974 o rokih zastaranja v postopkih in izvajanju sankcij v transportnem pravu in pravu konkurence Evropske gospodarske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 61).

[11] Prav tam.

[12] Točka 595 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

[13] Kar pa ne pomeni, da ni mogoče upoštevati določb pogodbe, če so te relevantne za oceno, ali je bila koncentracija izvedena.

[14] Sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 106).

koncentracije, in (ii) so jo izvedle še pred odobritvijo, je verjetno, da se bodo dejanske okoliščine, ki jih mora proučiti na podlagi (i) in (ii), prekrivale, in sicer narava in čas ravnanja strank, ki je privedlo do izvedbe.[15]

20. Kot je po mojem mnenju pravilno ugotovljeno v točkah 56, 57, 60, 63 in 64 izpodbijane sodbe ter ob upoštevanju sodne prakse Sodišča, velja, da člena 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 določata različni obveznosti: prvi zahteva pravočasno priglasitev, drugi pa prepoveduje predčasno izvedbo. Uresničujeta torej samostojne cilje.[16] Nanašata se tudi na različna ravnanja, čeprav je obstoj navedenih ravnanj v nekaterih primerih mogoče ugotoviti s sklicevanjem na isto dejansko stanje.

21. Glede na to, da imata člena 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 samostojne cilje, slednjega ni mogoče šteti za odveč glede na prvega. Kot na podlagi sodne prakse Sodišča izhaja iz točk 54 in 55 izpodbijane sodbe,[17] kršitev člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 ne pomeni vedno tudi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004. Če je bila koncentracija pravočasno priglašena, jo lahko stranke koncentracije začnejo izvajati po priglasitvi, a pred odobritvijo – v takem primeru je upoštevan le člen 7(1) Uredbe št. 139/2004.

22. Cilj urejanja združitev je preprečiti trajne spremembe strukture trga, ki bi zmanjševale konkurenco. Z Uredbo št. 139/2004 se vzpostavlja sistem izključnega nadzora nad koncentracijami z razsežnostjo Skupnosti ter se prepovedujejo tiste koncentracije, ki bistveno ovirajo učinkovito konkurenco. Spodbujanje upoštevanja obeh obveznosti (priglasitve in zadržanja izvajanja) z uvedbo glob v primeru kršitev ene ali obeh obveznosti preprečuje prikrito izvajanje koncentracij ter omogoča izogibanje težavam, ki nastanejo ob razveljavljanju koncentracij, ki povzročajo težave. Zato je jasno, zakaj je pomembno upoštevati vsako od navedenih obveznosti, namreč obvezno priglasitev in predhodno odobritev iz Uredbe št. 139/2004.[18] Družba Altice ni navedla nobenega prepričljivega argumenta, ki bi ovrgel navedeni pristop. Navedena ugotovitev je v skladu z obrazložitvijo izpodbijane sodbe in s sodno prakso Sodišča, na katero se sodba sklicuje pri zavrnitvi ugovora nezakonitosti, ki ga je vložila družba Altice v zvezi s členom 4(1) in členom 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004.

23. Nazadnje, ne morem sprejeti trditve družbe Altice, da Splošno sodišče ni obravnavalo njenih trditev in dokazov, ki jih je predložila v zvezi s prepovedjo dvojnega kaznovanja ter pravili o steku oziroma stekom kršitev. Družba Altice je navedene trditve predstavila pred Splošnim sodiščem ob predpostavki, da člena 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 „varujeta isti pravni interes“.[19] V točkah 56 in 57 izpodbijane sodbe je navedena predpostavka obravnavana in nato zavrnjena.[20]

[15] Glej na primer točko 490 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v kateri se Komisija pri oceni, ali je bila kršena obveznost iz člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, sklicuje na dokaze v okviru uporabe člena 7(1) Uredbe št. 139/2004.

[16] Sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točki 103 in 104). Družba Altice ugotavlja, da je cilj obveznosti iz členov 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 zagotoviti učinkovit nadzor nad koncentracijami. Kot poudarja Svet, je natančneje trditi, da je to splošni cilj Uredbe št. 139/2004. Pristop družbe Altice ne prispeva k podrobni oceni, ali imata obveznosti iz členov 4(1) in 7(1) samostojne cilje.

[17] Sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točke 101, 102 in 109).

[18] Glej enaindvajseto in šestindvajseto uvodno izjavo Uredbe št. 4064/89. Glej tudi sodbi z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371, točki 41 in 42 ter navedena sodna praksa; v nadaljevanju: sodba Ernst & Young), in z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 109).

[19] Točka 51 izpodbijane sodbe.

[20] Točke od 51 do 67 izpodbijane sodbe, ki obravnavajo ugovor nezakonitosti.

24. Dodal bi, da če se pritožbeni razlogi družbe Altice nanašajo na pojme kot so „stek“, „nepravi (navidezni) stek“ in „načelo konsumpcije“, so netočni.[21] Družba Altice trdi, da so navedeni sorodni pojmi in prepoved „dvojnega kaznovanja“, ki iz njih domnevno izhaja, del splošne pravne tradicije držav članic, zato se štejejo za splošna načela prava Unije. Družba Altice je kot dokaz za te trditve Splošnemu sodišču predložila pet pravnih mnenj, s katerimi je želela prikazati, kako se navedeni pojmi razlagajo in uporabljajo v kazenskopravnih sistemih Belgije, Španije, Francije, Italije in Portugalske. Iz navedenih mnenj izhajata dve temi. Prvič, kazenskopravni sistemi navedenih držav članic vsebujejo različna pravila, ki se uporabljajo v primerih, v katerih na primer „isto ravnanje“ ali „isto dejansko stanje“ pomeni kršitev več pravnih določb; ravnanja so povezana z „logično povezavo“ ali „podobnim namenom“; kršitev vključuje ravnanje, ki ga obravnava druga kršitev; „splošne kršitve“ so vključene v „specialne oblike kršitve“ ali se štejejo za njim podrejene ter „hude kršitve“ vključujejo „lažje kršitve“. Drugič, nacionalne zakonodaje, ki se uporabljajo v navedenih primerih, temeljijo na načelih (oziroma so odraz navedenih načel) procesne pravičnosti, zakonitosti, sorazmernosti sankcij in *ne bis in idem*,[22] kar so uveljavljena načela v pravu Unije.[23]

25. Ob upoštevanju trenutnega stanja zadeve skoraj vsi pojmi, na katere se sklicuje družba Altice, izhajajo iz sodb v zvezi z izvajanjem koncentracij. Le peščica sodb Evropskega sodišča za človekove pravice jih mimogrede omenja v okviru sklicevanja na nacionalno pravo. Glede na to, da ne obstajajo natančne in skupne opredelitve navedenih pojmov, da ni soglasja o tem, da so navedeni pojmi in njihove posledice del pravnih tradicij držav članic, ter da ni dokazov, da zapolnjujejo določeno pravno praznino v pravu Unije, menim, da ni ne koristno in ne pametno uporabiti ali podpreti navedenih pojmov v okviru obravnavane zadeve.

26. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj zavrne prvi pritožbeni razlog.

27. Ker se družba Altice v okviru drugega pritožbenega razloga sklicuje na iste trditve, je treba tudi drug pritožbeni razlog zavrniti iz istega razloga.

28. Trditve družbe Altice v zvezi s sorazmernostjo glob bom obravnaval v okviru šestega pritožbenega razloga.

B. Tretji, četrti in peti pritožbeni razlog: izvedba koncentracije

1. Tretji razlog: pojem izvedbe

a) Povzetek trditev

29. Ta razlog se nanaša na omejitve pred zaključkom pridobitve. Razdeliti ga je mogoče na tri dele. Prvič, družba Altice trdi, da sta v izpodbijani sodbi pomešana pojma koncentracije iz člena 3(2) Uredbe št. 139/2004 in izvedbe iz členov 4(1) in 7(1) navedene uredbe. Trdi, da je

[21] Če prav razumem, družba Altice ne izpodbija točk od 326 do 330 izpodbijane sodbe, ki obravnavajo uporabo nemškega pravnega načela „vračunanja“ (*Anrechnungsprinzip*).

[22] Sodišče je ugotovilo, da se načelo *ne bis in idem* ne uporablja, kadar isti organ v eni in isti odločbi izreče sankcije za kršitev člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, kakor v tem primeru (sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 78). Družba Altice je na prošnjo, naj komentira navedeno sodbo, obvestila Splošno sodišče, da ne uveljavlja več pritožbenega razloga na podlagi načela *ne bis in idem*.

[23] Glede podobnega učinka glej Zeleno knjigo Komisije o približevanju, vzajemnem priznavanju in izvrševanju kazenskih sankcij v Evropski uniji; COM(2004) 0334 final), oddelek 3.1.1.7.

koncentracijo mogoče izvesti le ob prenosu delnic ciljnega podjetja na družbo Altice, kar se je zgodilo po tistem, ko je Komisija koncentracijo razglasila za združljivo z notranjim trgom. To izhaja tudi iz dejstva, da če bi Komisija koncentracijo prepovedala ali če bi se stranke odločile posel opustiti, ne bi bilo potrebe za ukrep na podlagi člena 8(4) Uredbe št. 139/2004, da bi se ponovno vzpostavile konkurenčne razmere, kot so veljale pred podpisom pogodbe o nakupu delnic.[24] Izpodbijana sodba naj bi izkrivljala trditve družbe Altice o tem.[25]

30. Drugič, v izpodbijani sodbi naj bi bila napaka na tistem mestu, kjer je v sodbi navedeno, da omejitve pred zaključkom pridobitve pomenijo delno izvedbo, saj Splošno sodišče ni zavrnilo trditev, da navedene omejitve niso pomenile trajne spremembe nadzora. Trajale so manj kot pet mesecev in v pogodbi o nakupu delnic je bil izrecno določen rok, ko prenehajo veljati. Splošno sodišče naj bi tudi napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da pomisleki, navedeni v točki 49 sodbe v zadevi Ernst & Young, niso upoštevni.

31. Tretjič, družba Altice trdi, da je v izpodbijani sodbi napačno ugotovljeno, da se omejitve pred zaključkom pridobitve štejejo za pomožne v smislu Obvestila Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane s koncentracijami in so zanje potrebne,[26] če ohranjajo vrednost ciljnega podjetja. Zadevne omejitve pred zaključkom pridobitve naj bi spadale na področje uporabe navedenega obvestila, saj so imele legitimno vlogo pri zagotavljanju celovitosti pridobljenega podjetja v obdobju med podpisom pogodbe in zaključkom pridobitve ter so bile podlaga za njegovo vključevanje v družbo Altice.[27]

32. Komisija trdi, da družba Altice ni izpodbijala ugotovitev v izpodbijani sodbi, da naj bi izvedla koncentracijo z dejanskim izvajanjem odločilnega vpliva na ciljno podjetje (v nasprotju z možnostjo takega vpliva), preden je Komisija koncentracijo razglasila za združljivo z notranjim trgom. Ker naj bi ugotovitve, ki se nanašajo na dejansko izvajanje odločilnega vpliva, zadoščale za potrditev izreka izpodbijane sodbe, in sicer „tožba se v preostalem zavrne“, naj bi bil pritožbeni razlog, ki se nanaša na možnost družbe Altice izvajati odločilni vpliv, brezpredmeten in bi ga bilo treba na tej podlagi zavrniti. Komisija vsekakor izpodbija vse trditve družbe Altice, navedene v utemeljitev tretjega pritožbenega razloga.

b) Presoja

33. Ne strinjam se s trditvijo Komisije, da je tretji pritožbeni razlog delno ali v celoti brezpredmeten. Družba Altice je izpodbijala ugotovitev iz izpodbijanega sklepa, da je imela na podlagi omejitev pred zaključkom pridobitve možnost izvajanja odločilnega vpliva. Utemeljitev Splošnega sodišča in njegove ugotovitve o tem zaradi celovitosti obravnave niso vključene in so del obrazložitve, na podlagi katere je bila tožba zavrnjena.[28]

34. V sodni praksi Sodišča sta uveljavljeni dve ključni točki, ki se nanašata na prvi del tretjega pritožbenega razloga. Člen 7(1) Uredbe št. 139/2004 omejuje prepoved izvedbe na koncentracije, kot so opredeljene v členu 3 navedene uredbe.[29] Na podlagi slednje določbe se šteje, da

[24] Točke od 69 do 89, 96, 132 in 144 izpodbijane sodbe.

[25] Točka 87 izpodbijane sodbe.

[26] UL 2005, C 56, str. 24.

[27] Točke od 102 do 105, 117, 120, 121, 130 in 131 izpodbijane sodbe.

[28] Sodba z dne 18. junija 2020, Komisija/RQ (C-831/18 P, EU:C:2020:481, točki 52 in 53 ter navedena sodna praksa). Nekaj drugega pa je, da bi Komisija lahko prišla do iste ugotovitve glede kršitve Uredbe št. 139/2004 brez sklicevanja na možnost družbe Altice izvajati odločilni vpliv.

[29] Sodba v zadevi Ernst & Young (točki 43 in 44).

koncentracija nastane, kadar se trajno spremeni nadzor zaradi združitve ali pridobitve, pri čemer navedeni nadzor nastane s pravicami, pogodbami ali drugimi sredstvi, ki omogočajo izvajanje odločilnega vpliva na podjetje. Koncentracija v smislu člena 7 Uredbe št. 139/2004 se izvede takrat, ko stranke koncentracije izvedejo transakcije, ki prispevajo k trajni spremembi nadzora ciljnega podjetja.[30] Navedeno se enako uporablja za člen 4(1) Uredbe št. 139/2004.

35. V nasprotju s trditvami družbe Altice velja, da iz zadevnih določb Uredbe št. 139/2004 ali njihove razlage s strani Sodišča nikakor ne izhaja, da možnost izvajanja odločilnega vpliva nastane šele s prenosom delnic ciljnega podjetja na kupca. To je dalje jasno iz člena 3(2)(b) Uredbe št. 139/2004 in Prečiščenega obvestila Komisije o pravni pristojnosti v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij.[31] Splošno sodišče je torej pravilno odločilo, da je lahko sprememba nadzora nastala, ker je družba Altice na podlagi pogodbe o nakupu delnic pridobila možnost izvajanja odločilnega vpliva na ciljno podjetje od dneva podpisa navedene pogodbe.[32]

36. Člen 8(4) Uredbe št. 139/2004 določa, da lahko Komisija od podjetij zahteva prenehanje koncentracije z odsvojitvijo deležev ali drugimi ukrepi za vzpostavitev prejšnjega stanja. Kot je pravilno ugotovilo Splošno sodišče,[33] ta določba ne opredeljuje pojma koncentracije. V nasprotju s trditvami družbe Altice tudi ne opredeljuje pojma izvedbe. Družba Altice se torej moti, ko na tej podlagi trdi, da izvedba nastopi le v okoliščinah, v katerih lahko Komisija zahteva ukrepe za prenehanje koncentracije v smislu člena 8(4) Uredbe št. 139/2004.

37. Trditev družbe Altice, da točka 87 izpodbijane sodbe izkrivlja njeno trditev, prav tako ni utemeljena. Družba Altice pojasnjuje, da se je točka 47 njene tožbe pri Splošnem sodišču nanašala na *izvedbo*, točka 87 izpodbijane sodbe pa se nanaša na trditev družbe Altice, da le transakcije, pri katerih se zahtevajo ukrepi prenehanja v smislu člena 8(4) Uredbe št. 139/2004, pomenijo obstoj *koncentracije*.[34] Kot je navedeno v točki 36 teh sklepnih predlogov, navedena določba ne opredeljuje pojmov koncentracija ali izvedba. Vsekakor pa je ugotovitev Splošnega sodišča pravilna, tudi če bi se izraz „izvedba“ nadomestil z izrazom „koncentracija“.[35]

38. V zvezi z drugim delom tega pritožbenega razloga je v točkah 85 in od 94 do 97 izpodbijane sodbe obravnavano trajanje omejitev pred zaključkom pridobitve. Splošno sodišče je razlikovalo med ukrepi, ki prispevajo k spremembi nadzora in pri katerih se ne zahteva, da so trajni, ter samo spremembo nadzora, ki mora biti trajna, da pomeni koncentracijo. Glede na sodno prakso Sodišča je navedena analiza pravilna.[36] Zato ni relevantno, da se je družba Altice pri izvajanju nadzora nad ciljnim podjetjem štiri mesece in enajst dni sklicevala na omejitve pred zaključkom pridobitve.

39. Dalje, v konkretnih okoliščinah obravnavane zadeve morebitne dvome o trajnosti spremembe nadzora razblini ugotovitev, da je bila s prenosom delnic na podlagi pogodbe o nakupu delnic nemoteno dosežena sprememba nadzora nad ciljnim podjetjem, do katere je prišlo ob podpisu navedene pogodbe, družba Altice pa je dejansko izvajala odločilni vpliv na vidike poslovanja ciljnega podjetja na podlagi omejitev pred zaključkom pridobitve. Ob prenosu delnic ciljnega

30 Sodba v zadevi Ernst & Young (točke od 45 do 47 in 52).

31 UL 2008, C 95, str. 1; v nadaljevanju: obvestilo o pravni pristojnosti, točke od 18 do 21 in 61.

32 Točki 77 in 84, zadnji stavek, izpodbijane sodbe.

33 Točka 87 izpodbijane sodbe.

34 Poudarek dodan.

35 Sodba z dne 11. maja 2017, Dyson/Komisija (C-44/16 P, EU:C:2017:357, točki 30 in 31 ter navedena sodna praksa).

36 Sodba v zadevi Ernst & Young, točka 52.

podjetja na družbo Altice se ji pri nadzoru nad poslovanjem ciljnega podjetja ni bilo treba več zanašati na pogodbena določila. Dejstva torej ne podpirajo trditev družbe Altice, da je bila sprememba nadzora začasna.

40. V zvezi s trditvijo družbe Altice na podlagi uporabe meril iz točke 49 sodbe v zadevi Ernst & Young pa velja, da navedena točka določa, da izvedba transakcij, ki nimajo neposredne funkcionalne povezave z izvedbo koncentracije in zato niso potrebne za dosego spremembe nadzora, ne spada na področje uporabe člena 7 Uredbe št. 139/2004. Družba Altice trdi, da omejitve pred zaključkom pridobitve niso bile potrebne in da niso imele funkcionalne povezave s prenosom delnic, zato ne spadajo na področje uporabe navedene določbe.

41. Komisija pravilno navaja, da se okoliščine iz točke 49 sodbe v zadevi Ernst & Young, kot so podrobneje opisane v točkah 47 in 48 navedene sodbe, nanašajo na primer, v katerem se koncentracija doseže „z zaporednimi delnimi transakcijami“ in s „transakcij[ami], ki so tesno povezane zaradi okoliščin ali imajo obliko več transakcij vrednostnih papirjev, ki se opravijo v razumno kratkem časovnem obdobju“. Kot je navedeno v točkah od 98 do 100 izpodbijane sodbe, navedeno dejansko stanje ni enako dejanskemu stanju v obravnavani zadevi. Merila iz točke 49 sodbe v zadevi Ernst & Young, ki omogočajo oceno, ali pomožne oziroma pripravljalne transakcije pomenijo izvedbo koncentracije na podlagi več transakcij, torej niso relevantna.

42. Glede tretjega dela pa se ne strinjam s trditvami družbe Altice, da je v izpodbijani sodbi napačno ugotovljeno, da morajo omejitve pred zaključkom pridobitve ohranjati vrednost ciljnega podjetja, da se štejejo za pomožne v smislu Obvestila Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane s koncentracijami in so zanje potrebne. Točki 102 in 103 izpodbijane sodbe omogočata uporabo tudi drugih meril, ne samo ohranjanja vrednosti podjetja. V točki 104 izpodbijane sodbe je navedeno, da družba Altice ni predložila elementov, ki bi dokazovali, da je obstajalo tveganje za poslovno celovitost ciljnega podjetja in ne za njegovo vrednost. Trditev družbe Altice torej temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe.

43. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj zavrne tretji pritožbeni razlog.

2. Četrti pritožbeni razlog: pojem pravic veta

a) Povzetek trditev

44. Družba Altice trdi, da so v točkah od 91 do 169 izpodbijane sodbe napačno presojane omejitve pred zaključkom pridobitve, glede katerih je v izpodbijanem sklepu navedeno, da dajejo družbi Altice „pravice veta“ glede strateških odločitev, ki vplivajo na ciljno podjetje. Družba Altice se sklicuje na točki 18 in 54 obvestila o pravni pristojnosti, v katerih je navedeno, da je nadzor mogoče pridobiti na pogodbeni podlagi le, če ima zadevno podjetje „pravico veta pri strateških poslovnih odločitvah“, to je „pristojnost za preprečitev sprejetja strateških odločitev“. Družba Altice trdi, da ji pogodba o nakupu delnic ni zagotavljala take pristojnosti, saj so le omejitve pred zaključkom pridobitve zahtevale njeno privolitev. Zavrnitev take privolitve ne bi mogla „povzroči[ti] zastoj[a]“, saj je bila edina sankcija za neupoštevanje omejitev pred zaključkom pridobitve odškodnina zaradi izgub. Splošno sodišče naj bi torej napačno uporabilo pravo, ker je zavrnilo njeno trditev, s katero izpodbija izpodbijani sklep.

45. Iz istih razlogov družba Altice podredno trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, ker je ugotovilo, da omejitve pred zaključkom pridobitve družbi Altice podeljujejo pravice veta. Posledično naj bi to pomenilo, da je presoja iz točk od 170 do 215 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na oddelek 4.2.1 izpodbijanega sklepa, v katerem je ugotovljeno, da je družba Altice imela pravico veta na navedene strateške odločitve, napačna. Splošno sodišče naj bi torej napačno ugotovilo, da omejitve pred zaključkom pridobitve pomenijo izvedbo v smislu členov 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004.

46. Komisija se z navedenimi trditvami ne strinja.

b) Presoja

47. Ta pritožbeni razlog se nanaša na domnevne napake v točkah od 91 do 215 izpodbijane sodbe. V nasprotju s procesnimi zahtevami Sodišča [37] tako širok sklic Sodišču ne omogoča ugotovitve, katere elemente izpodbijane sodbe družba Altice izpodbija [38]. Na obravnavi je družba Altice navedla točke 111, 114, od 123 do 125 in 131 izpodbijane sodbe kot glavne točke, ki jih izpodbija.

48. Družba Altice se sklicuje na točki 18 in 54 obvestila o pravni pristojnosti in trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je potrdilo ugotovitev Komisije, da so omejitve pred zaključkom pridobitve družbi Altice na nekaterih področjih zagotavljale pravice veta. Natančneje, da je Splošno sodišče napačno razlagalo pojem pravic veta, kot so opredeljene v navedenem obvestilu.

49. Obvestilo o pravni pristojnosti zagotavlja smernice, na podlagi katerih lahko podjetja vnaprej in še pred kakršnim koli stikom s Komisijo ugotovijo, ali in v kolikšni meri se lahko ureditev nadzora nad združitvami, ki velja v Uniji, nanaša na njihove transakcije. Pri tem pa ne posega v morebitno razlago Sodišča ali Splošnega sodišča. [39]

50. Najprej bom obravnaval točko 54 obvestila o pravni pristojnosti, s katero se uvaja oddelek o pridobitvi izključnega nadzora. Iz pozornega branja navedenega oddelka izhaja, da vsebuje analizo dveh različnih primerov. Točke od 54 do 60 se nanašajo na pridobitev *de jure* izključnega nadzora prek glasovalnih pravic, običajno s pridobitvijo večinskega ali manjšinskega deleža v ciljnem podjetju. Točka 61 pa se nanaša na pridobitev *de facto* izključnega nadzora prek nakupa sredstev ali na podlagi pogodbe. Sklici v točki 54 na možnost delničarja „da[ti] veto glede strateških odločitev“ in „preprečit[i] sprejetj[e] strateških odločitev“ ter na delničarje, ki lahko „povzroči[jo] zastoj“, se pojavijo v okviru glasovalnih pravic v zvezi z delnicami. Zato te točke ne določajo opredelitve ali opisa pravic veta, ki bi ga bilo mogoče uporabiti pri oceni zadevnih pogodbenih pravic. Splošno sodišče je torej pravilno ugotovilo, da točka 54 ni relevantna za presojo omejitev pred zaključkom pridobitve. [40]

51. V točki 18 obvestila o pravni pristojnosti je določeno, da mora za zagotovitev nadzora na pogodbeni podlagi „pogodba voditi do podobnega nadzora vodstva in virov drugega podjetja kot v primeru pridobitve delnic ali sredstev“. Navedenih je več primerov, zadnji pa se nanaša na „pravice veta“ v okviru pogodb, ki „lahko pripeljejo tudi do skupnega nadzora, če imata tako lastnik sredstev kot podjetje, ki nadzira vodstvo, pravico veta pri strateških poslovnih odločitvah“.

[37] Glej na primer sodbo z dne 23. novembra 2021, Svet/Hamas (C-833/19 P, EU:C:2021:950, točka 50 in navedena sodna praksa).

[38] Ta ugotovitev se v enaki meri nanaša na drugi del šestega pritožbenega razloga.

[39] Sodba z dne 18. januarja 2017, Toshiba/Komisija (C-623/15 P, neobjavljena, EU:C:2017:21, točki 67 in 71 ter navedena sodna praksa).

[40] Točke od 123 do 125 izpodbijane sodbe.

Navedeno trditev potrjujeta dve odločbi o združitvah, navedeni v opombi 22 navedenega obvestila. Prva se nanaša na pridobitev skupine hotelov. Eno (skupno) podjetje bi pridobilo lastništvo nad hoteli. Drugo podjetje pa bi jih upravljalo na podlagi pogodbe o poslovodenju. Navedeni podjetji sta morali odobriti operativne načrte vodstva glede hotelov. Če stranke ne bi dosegle dogovora, bi spor predložile zunanjemu razsodniku, s čimer bi se izognile zastoju.[41]

52. Iz navedenega pregleda je jasno, da se pojem „pravica veta“ uporablja v tistem delu obvestila o pravni pristojnosti, ki opisuje primer, v katerem se stranke transakcije dogovorijo, da je potrebno soglasje kupca za nekatere poslovne odločitve, ki vplivajo na ciljno podjetje. V delu, v katerem izpodbijana sodba izrecno ali molče podpira uporabo pojma „pravica veta“ v izpodbijanem sklepu za opis ureditve, ki izhaja iz omejitev pred zaključkom pridobitve, ne vsebuje napake.

53. Alternativni pritožbeni razlog družbe Altice, ki temelji na podobnih trditvah, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, se dejansko nanaša na dvom v presojo dejanskega stanja, ki jo je podalo sodišče, kar pa v pritožbi ni dovoljeno.[42] Dalje, temelji tudi na predpostavki, da omejitve pred zaključkom pridobitve niso podeljevale „pravic veta“, glede česar predlagam, da Sodišče to predpostavko zavrne iz razlogov, navedenih v točkah od 50 do 52 teh sklepnih predlogov.

54. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj zavrne četrti pritožbeni razlog.

3. Peti pritožbeni razlog: izmenjava informacij

a) Povzetek trditev

55. Družba Altice je navedla tri sklope trditev, s katerimi izpodbija ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi z izmenjavo informacij.

56. V okviru prvega dela petega razloga družba Altice trdi, da se v točkah 226, 235 in 236 izpodbijane sodbe izkrivlja pomen točk 470, 479 in 482 obrazložitve izpodbijanega sklepa, saj po njenih trditvah v zadevnih točkah ni navedeno, da sta bila z izmenjavo informacij med družbo Altice in ciljnim podjetjem kršena člena 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004. Razlaga navedenih točk, ki jo je podalo Splošno sodišče, naj ne bi bila razumna, saj besedilo izpodbijanega sklepa jasno potrjuje, da je Komisija ugotovila, da sama izmenjava informacij pomeni izvajanje odločilnega vpliva.

57. V okviru drugega dela petega razloga družba Altice trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da bi lahko izmenjava informacij kršila člen 101 PDEU, ki omogoča sistem naknadnega izvrševanja. Ugotovitev, da izmenjava informacij spada v okvir *ex ante* sistema nadzora iz Uredbe št. 139/2004, v okviru katerega se informacije izmenjujejo v okoliščinah, ki na koncu privedejo do koncentracije, vendar se spremenijo v kršitve člena 101 PDEU, pri katerih ni spremembe nadzora, je napačna in ni v skladu s sodno prakso Sodišča, v skladu s katero področje uporabe člena 7 Uredbe št. 139/2004 ne bi smelo omejevati področja uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102 PDEU].[43]

[41] Zadeva št. COMP/M.3858 – Lehman Brothers/SCG/Starwood/Le Meridien z dne 20. julija 2005, točke od 7 do 10. Druga odločba o združitvi, navedena v opombi 22 obvestila o pravni pristojnosti (zadeva št. IV/M.126 – Accor/Wagon-Lits z dne 28. aprila 1992) ni dovolj podrobno opredeljena, da bi omogočala kakršne koli uporabne zaključke za obravnavano pritožbo.

[42] Sodba z dne 11. maja 2017, Dyson/Komisija (C-44/16 P, EU:C:2017:357, točki 30 in 31 ter navedena sodna praksa).

[43] UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205, ter popravka v UL 2015, L 100, str. 81, in UL 2019, L 142, str. 72.

58. Tretji del petega razloga se nanaša na trditev, da v izpodbijani sodbi ni pojasnjeno, na kakšen način bi bile izmenjave informacij nujne za dosego trajne spremembe nadzora ali na kakšen način naj bi pomenile neposredno povezavo z izvedbo koncentracije, ko je družba Altice pridobila delnice v ciljnem podjetju. Splošno sodišče naj torej ne bi upoštevalo zahtev iz člena 49 sodbe v zadevi Ernst & Young.

59. Komisija navedene trditve prereka.

b) Presoja

60. Glede zatrjevanega izkrivljanja dokazov velja, da je Splošno sodišče pristojno za presojo dokazov. Če ne gre za večjo netočnost v ugotovitvah, ne gre za napačno uporabo prava, ki bi jo Sodišče lahko presojalo. [44]

61. V točki 470 obrazložitve izpodbijanega sklepa je navedeno, da „je bila Altice s prejetjem takih občutljivih in razčlenjenih informacij […] zunaj okvirov ureditve s čisto ekipo v položaju, kot bi že imela nadzor [nad ciljnim podjetjem], zato je bila upravičena zahtevati in prejeti take informacije“. V točki 473 obrazložitve izpodbijanega sklepa, s katero se zaključuje oddelek, ki vključuje tudi točko 470, je navedeno: „Komisija meni, da dejstvo, da je Altice zahtevala in prejela strateške informacije o ključnih kazalnikih uspešnosti ciljnega podjetja ter o prihodnji cenovni strategiji, *prispeva k dokazovanju*, da je Altice izvajala odločilen vpliv […]“. [45]

62. Točka 479 obrazložitve izpodbijanega sklepa je prva točka njegovega oddelka z naslovom „Sklepne ugotovitve glede kršitve člena 7(1) [Uredbe št. 139/2004]“. V njej je navedeno, da je iz določb pogodbe o nakupu delnic in iz ravnanja družbe Altice od dneva podpisa pogodbe naprej, kakor je opisano v oddelku 4.2 izpodbijanega sklepa, mogoče sklepati o predčasni izvedbi transakcije. Oddelek 4.2 z naslovom „Vpliv Altice na ciljno podjetje“ vsebuje točke od 178 do 478. V navedenem oddelku je najprej obravnavana vloga družbe Altice pri sprejemanju poslovnih odločitev (oddelek 4.2.1, točke od 178 do 377 obrazložitve), nato pa izmenjave poslovno-občutljivih informacij med družbo Altice in ciljnim podjetjem (oddelek 4.2.2, točke od 378 do 478 obrazložitve). V točki 482 obrazložitve je navedeno, da vso ravnanje, opisano v oddelku 4.2, pomeni dejansko izvajanje odločilnega vpliva.

63. Iz besedila točk 470, 479 in 482 obrazložitve izpodbijanega sklepa torej jasno izhaja, da Komisija ni ugotovila, da sta bila člena 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 kršena z izmenjavo informacij med družbo Altice in ciljnim podjetjem. Sobesedilo navedenih točk potrjuje tako stališče. Splošno sodišče torej ni izkrivilo dejstev, ker je odločilo, da Komisija ni ugotovila, da je že sama izmenjava informacij zadoščala za ugotovitev kršitve členov 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004, [46] ter da je Komisija v točki 478 obrazložitve izpodbijanega sklepa pravilno ugotovila, da so izmenjave informacij prispevale k dokazovanju, da je družba Altice izvajala odločilni vpliv na nekatere vidike poslovanja ciljnega podjetja. [47]

64. Trditve, na katere se sklicuje družba Altice v okviru drugega dela tega pritožbenega razloga in ki se nanašajo na uporabo člena 101 PDEU, so v izhodišču napačne. Razen izpodbijanja na podlagi domnevnega izkrivljanja dokazov v okviru prvega dela tega pritožbenega razloga, glede katerega

[44] Sodba z dne 11. maja 2017, Dyson/Komisija (C-44/16 P, EU:C:2017:357, točki 30 in 31 ter navedena sodna praksa).

[45] Moj poudarek. Glej tudi točki 477 in 478 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

[46] Točka 226 izpodbijane sodbe.

[47] Točka 235 izpodbijane sodbe.

Sodišču predlagam, naj ga zavrne, družba Altice ni izpodbijala ugotovitev Splošnega sodišča, da so izmenjave informacij prispevale k dokazovanju, da je družba Altice izvajala odločilen vpliv na vidike poslovanja ciljnega podjetja. Izmenjave informacij so bile neločljivo povezane z izvajanje dogovora o privolitvi iz omejitev pred zaključkom pridobitve ter sestavni del izvajanja odločilnega vpliva na ciljno podjetje.[48] Bilo bi nelogično, če ne celo nezakonito,[49] če Komisija pri presoji drugega ravnanja na podlagi členov 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 ne bi upoštevala izmenjave informacij in jih namesto tega presojala ločeno na podlagi člena 101 PDEU.

65. Trditev o uporabi navedb iz točke 49 sodbe v zadevi Ernst & Young bi bilo torej treba zavrniti iz razlogov, navedenih v točki 41 teh sklepnih predlogov.

66. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj zavrne peti pritožbeni razlog.

C. Šesti pritožbeni razlog: presoja glob

67. Družba Altice ta šesti pritožbeni razlog deli na štiri dele. Razvrstiti jih je mogoče v štiri širša področja: (i) ali so bile kršitve storjene iz malomarnosti; (ii) obrazložitev Splošnega sodišča; (iii) trditev, da se kršitve razlikujejo, zlasti glede trajanja, zato bi se morale razlikovati tudi višine glob; in (iv) sorazmernost glob, obravnavana ločeno in kumulativno.

1. Prvi del: kršitve, storjene iz malomarnosti

a) Povzetek trditev

68. Družba Altice trdi, da v nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča v točkah 279 do 296 izpodbijane sodbe kršitve členov 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 niso bile storjene iz malomarnosti. Iz sodne prakse naj bi izhajala ugotovitev, da je obseg obveznosti iz člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 nejasen. Omejitve pred zaključkom pridobitve, vključene v pogodbe o nakupu poslovnih deležev, so po njenih navedbah standardna praksa pri združitvah in prevzemih. To naj bi bilo tudi prvič, da je Komisija ugotovila, da te vrste omejitev ter izmenjave informacij v obdobju med podpisom pogodbe o nakupu delnic in prenosom delnic ciljnega podjetja pomenijo izvedbo. Družba Altice dalje trdi, da to ni oviralo Komisije pri odkrivanju koncentracije, saj je družba Altice Komisiji predložila osnutek pogodbe o nakupu delnic ter osnutek obrazca CO.

69. Komisija navedene trditve prereka.

b) Presoja

70. V točkah od 279 do 296 izpodbijane sodbe so obravnavane trditve družbe Altice glede nezakonitosti glob, saj naj ne bi ravnala namerno ali iz malomarnosti. Na podlagi kratkega povzetka trditev v točki 279 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče spomnilo, da je v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 139/2004 mogoče izreči globe za kršitve, storjene namerno ali iz malomarnosti. Nato je navedlo, kako se ta določba razlaga v sodni praksi. V točkah od 284 do 290 izpodbijane sodbe so bili obravnavani dejavniki in dokazi, na podlagi katerih je Komisija ugotovila,

[48] Točki 49 in 50 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

[49] Glej člen 21(1) Uredbe št. 139/2004.

da je družba Altice ravnala iz malomarnosti. Splošno sodišče je zavrnilo trditve družbe Altice o nasprotnem. Ugotovitve v točkah od 284 do 290 izpodbijane sodbe niso predmet te pritožbe. Družba Altice izpodbija le ugotovitve v točkah 292 in 293, v katerih so obravnavane njene trditve, da zadevna pravna določba ni jasna in da glede tega ne obstajajo precedensi.

71. Kot je pravilno ugotovljeno v točkah 282, 292 in 293 izpodbijane sodbe, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je pogoj malomarnosti izpolnjen, če zadevno podjetje ne more prezreti narave svojega ravnanja, ne glede na to, ali se zaveda, da je kršilo pravila Unije.[50] Dejstvo, da ravnanje, ki bi imelo enake značilnosti, še ni bilo obravnavano, še ne pomeni, da podjetje ne more biti odgovorno za tako ravnanje.[51]

72. Družba Altice ne trdi, da nima obsežnih izkušenj z združitvami. In še pomembneje, iz listinskih dokazov iz tistega časa izhaja, da je bila opozorjena, da lahko njeno ravnanje pomeni predčasno izvrševanje oziroma, drugače povedano, „prehitevanje odločitve organa za konkurenco in ravnanje, kot da je bila odobritev že izdana“.[52] Obstaja veliko dokazov v utemeljitev ugotovitve, da so stranke koncentracije dejansko izvedle posel še pred priglasitvijo in odobritvijo ter da je bil to tudi njihov namen, pri čemer niso upoštevale izrecnih opozoril, da to lahko pomeni kršitev pravil, ki se uporabljajo. Opravljena dejanja so presegala zgolj pripravljalna dejanja in dejanja za ohranjanje vrednosti ciljnega podjetja. Zanje niso veljali zaščitni ukrepi, kot so dogovori o nerazkrivanju ali uporaba ožjih „čistih“ ekip. Predlog družbe Altice, da je tak postopek običajen pri združitvah in prevzemih je zaskrbljujoč in zahteva obravnavo Komisije.

73. Trditev, da družba Altice ni ovirala možnosti Komisije odkriti koncentracijo, ker je predložila osnutek pogodbe o nakupu delnic in osnutek obrazca CO, po mojem mnenju ni relevantna za oceno, ali je bila kršitev storjena iz malomarnosti. Lahko bi bila relevantna kvečjemu pri presoji teže kršitve obveznosti priglasitve na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 139/2004.[53]

2. Drugi del: obrazložitev izreka glob

a) Povzetek trditev

74. Družba Altice trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 296 PDEU in člen 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je ugotovilo, da izpodbijani sklep vsebuje zadostno obrazložitev glede višine glob, izrečenih na podlagi člena 7(1) in 4(1) Uredbe št. 139/2004. Družba Altice trdi, da je obrazložitev v točkah od 297 do 362 izpodbijane sodbe, zlasti (kot je bilo pojasnjeno na obravnavi) v točkah od 314 do 324, nezadostna in kontradiktorna. Splošno sodišče naj bi moralo pojasniti, zakaj Komisiji, če je lahko za kršitev navedenih določb izrekla dve ločeni globi, ni bilo treba ločeno oceniti višine vsake od navedenih glob.

75. Komisija meni, da bi moralo Sodišče navedeno trditev razglasiti za nedopustno, saj ne izpolnjuje zahteve, da je treba v pritožbi natančno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev predlaga družba Altice, in pravne trditve, ki jih navaja v utemeljitev.[54]

[50] Glej v tem smislu sodbi z dne 18. junija 2013, Schenker & Co. in drugi (C-681/11, EU:C:2013:404, točka 37 in navedena sodna praksa), in z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija (C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 156 in navedena sodna praksa).

[51] Glej v tem smislu sodbi z dne 6. decembra 2012, AstraZeneca/Komisija (C-457/10 P, EU:C:2012:770, točka 164), in z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717, točka 43).

[52] Točke od 286 do 289 izpodbijane sodbe in točka 582 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

[53] To je v skladu s pristopom iz točk od 364 do 368 izpodbijane sodbe.

[54] Sodba z dne 9. novembra 2017, TV2/Danmark/Komisija (C-649/15 P, EU:C:2017:835, točka 34 in navedena sodna praksa).

b) Presoja

76. Komisija pravilno opozarja, da je trditev družbe Altice kratka. Kljub temu pa vsebuje dovolj podrobnosti, da se lahko Komisija nanjo odzove in da jo lahko Sodišče obravnava.

77. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora biti obrazložitev, ki se zahteva na podlagi drugega odstavka člena 296 PDEU, prilagojena naravi zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje. Ni treba, da so v obrazložitvi navedene vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, saj vprašanja, ali obrazložitev izpolnjuje navedene zahteve, ni treba presojati le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na kontekst, v katerem je bila sprejeta. [55]

78. Točke od 315 do 324 izpodbijane sodbe vsebujejo razloge, zakaj je Splošno sodišče zavrnilo trditve družbe Altice, da sta globi nezakoniti zaradi nezadostne obrazložitve v izpodbijanem sklepu. Splošno sodišče najprej navaja, da lahko Komisija na podlagi člena 14(2) Uredbe št. 139/2004 izreče globe, ki ne presegajo 10 % skupnega prometa zadevnih podjetij, ter da mora Komisija v skladu s členom 14(3) navedene uredbe pri določanju višine globe upoštevati naravo, težo in trajanje kršitve. V točki 319 izpodbijane sodbe je navedeno, da je Komisija v točkah od 568 do 599 obrazložitve izpodbijanega sklepa pojasnila, kakšni so narava, teža in trajanje kršitev. V točkah od 320 do 322 izpodbijane sodbe je povzeto razlogovanje iz izpodbijanega sklepa. V točki 323 je ugotovljeno, da je bila obrazložitev zadostna, saj je lahko družba Altice na njeni podlagi pripravila svojo obrambo, Splošno sodišče pa je lahko izvedlo nadzor.

79. Iz besedila točk od 320 do 323 izpodbijane sodbe jasno izhaja mnenje Splošnega sodišča, da je Komisija ločeno ocenila naravo, težo in trajanje vsake od kršitev. Komisija je menila, da obe kršitvi spodkopavata učinkovitost Uredbe št. 139/2004, da sta obe resni in da sta bili storjeni vsaj iz malomarnosti, vendar pa da se njuno trajanje razlikuje.

80. Splošno sodišče je torej skupaj obravnavalo skupne elemente kršitev, ločeno pa tiste, ki se razlikujejo. To je bil primeren pristop. Ta pristop ni v nasprotju z ugotovitvijo Splošnega sodišča, da je Komisija lahko izrekla dve globi. Ker ne obstajajo podrobne smernice za izračun glob, ki bi na primer določale ponderje, ki naj se pripišejo trem različnim merilom, ter izhodišča ali multiplikacijske faktorje za enega ali več od njih, je Splošno sodišče upravičeno podprlo obrazložitev v izpodbijanem sklepu glede tega kot zadostno. [56]

81. V odgovor na trditev, da višina glob, izrečenih na podlagi člena 14 Uredbe št. 139/2004, v izpodbijanem sklepu ni pregledno izračunana, želim navesti naslednje. Do zdaj je Komisija take globe izrekla le v nekaj primerih, kar pomeni, da ni bilo obravnavanih veliko različnih okoliščin, v katerih so podjetja kršila člena 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004. [57] Škodo, ki jo povzročijo take kršitve, je težko opredeliti zgolj v denarni vrednosti. [58] Če bi Komisija sprejela pristop na podlagi obsega škode, bi bila za nezakonito izvedbo problematične združitve najverjetneje izrečena višja globa kot v primeru neproblematične združitve. Tak pristop pa bi lahko bil v nasprotju

[55] Sodba z dne 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisija (C-247/14 P, EU:C:2016:149, točka 16 in navedena sodna praksa).

[56] Glej po analogiji sodbi z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija (C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 181 in navedena sodna praksa), in z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717, točki 68 in 69 in navedena sodna praksa).

[57] Glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca N. Wahla v zadevi Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:23, točki 44 in 45). Sodišče je izreklo simbolično globo v zadevi št. IV/M.920, Samsung/AST, Sklep Komisije z dne 16. februarja 1998, in v zadevi Case št. IV/M.969, A. P. Møller, Sklep Komisije z dne 10. februarja 1999. V zadevi št. COMP/M.4994, Electrabel/Compagnie Nationale du Rhône, z dne 10. junija 2009 in v zadevi št. COMP/M.6850, Marine Harvest/Morpol, z dne 30. septembra 2013 je Komisija izrekla skupne globe v višini 20 milijonov EUR.

[58] Oba primera navedenih okoliščin sta v nasprotju s primerom, ki se nanaša na kršitev člena 101 PDEU.

z načelom, da je treba vse kršitve kaznovati enako, saj je treba vse združitve z razsežnostjo Skupnosti priglasiti Komisiji in jih še pred izvedbo razglasiti za združljive z notranjim trgom. Združitev je za podjetje izjemen dogodek v času njegovega obstoja. S tem je povezano veliko finančno tveganje in tveganje za ugled podjetja, poleg tega so združitve zelo drage v smislu stroškov prevzema, financiranja, pristojbin in časa, ki ga porabijo vodilni delavci.[59] Če bi bilo mogoče natančno predvideti višino glob, bi lahko podjetja tveganja, povezana z nezdružljivostjo, upoštevala pri analizi stroškov in koristi združitve. Poleg tega zaznavanje kršitev členov 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004 ni preprosto. Za nekatere vidike, kot so javne objave in trženje, lahko Komisija izve iz informacij, ki so prosto dostopne javnosti, druge strategije predčasne izvedbe pa vključujejo spremembe, ki jih zunanji opazovalci težko odkrijejo.[60] Iz vsega tega izhaja, kako pomemben je odvračalni vidik glob, ki jih določi Komisija za prepovedana ravnanja na tem področju. Odvračalni učinek je nedvomno večji, če višine glob, ki jih lahko Komisija izreče v posameznem primeru, ni mogoče natančno predvideti. Na podlagi trenutnega stanja zadeve in pod pogojem, da se pri postopku odločanja Komisije upoštevajo splošna načela prava Unije, predvsem enako obravnavanje, sorazmernost in obveznost obrazložitve, ter da so rezultati takega postopka odločanja podvrženi učinkoviti sodni presoji, menim, da se vzdrževanje struktur konkurenčnega trga in dosledno upoštevanje ureditve Unije glede nadzora združitev ne bi izboljšalo z večjo preglednostjo pri izračunu glob zaradi kršitev Uredbe št. 139/2004.[61]

3. Tretji del: razlike med kršitvami, ki se odražajo v višini glob

a) Povzetek trditev

82. Družba Altice trdi, da je v točkah od 320 do 324 izpodbijane sodbe napačno uporabljeno pravo, saj je navedeno, da se lahko na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 139/2004 izrečeta dve ločeni globi v isti višini za dve domnevno samostojni kršitvi, kljub razlikam v njuni naravi, teži in trajanju. Družba Altice trdi, da je kršitev člena 4(1) Uredbe št. 139/2004 manj resna od kršitve člena 7(1) navedene uredbe, saj je prva trenutna, slednja pa je trajajoča. Trdi, da v točki 343 izpodbijane sodbe ni pojasnjeno, zakaj trajanja obeh kršitev ni mogoče primerjati. Poleg tega naj bi bila taka ugotovitev pravno napačna, saj je nič v Uredbi št. 139/2004 ne podpira. Če je globa 62.250.000 EUR sorazmerna za kršitev, ki je trajala 137 dni, globa za kršitev člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, ki je trajala le en dan, ne bi smela biti višja od 450.000 EUR.

83. Komisija navedene trditve prereka.

b) Presoja

84. Trditve družbe Altice temeljijo na nepravilni razlagi izpodbijane sodbe. V točkah od 320 do 324 izpodbijane sodbe je bila obravnavana ustreznost obrazložitve izpodbijanega sklepa. To jasno izhaja iz naslova pred točko 312 ter iz besedila navedene točke, v kateri so povzete trditve

[59] Iz informacij na spletišču družbe Altice izhaja, da je bila vrednost ciljnega podjetja 7,4 milijarde EUR, ocenjeno na podlagi „cash and debt free“ (brez upoštevanja likvidnega kapitala in dolgov). Denarna protivrednost je znašala 5,6 milijarde EUR. Pristojbine za izvedbo transakcije so znašale 122 milijonov EUR.

[60] Ureditev na podlagi člena 101 PDEU, ki zagotavlja imuniteto pred globami ali zmanjšanje glob za prijavitelje nepravilnosti in podjetja, ki sodelujejo s Komisijo, od katerih Komisija izve za morebitne kršitve navedene določbe, ne bi delovala na področju združitev.

[61] Za nasprotno mnenje glej na primer Memeti, N.: „Monetary Fines in EU Mergers: In Need for More Regulation“, *Market and Competition Law Review*, april 2019, zv. III, št. 1, str. od 209 do 233.

družbe Altice. To prav tako jasno izhaja iz točke 314, ki se sklicuje na drugi odstavek člena 296 PDEU, iz sodne prakse o razlagi navedenega člena in iz obeh sklepnih točk v navedenem oddelku (točkah 319 in 323), v katerih je navedeno, da je obrazložitev izpodbijanega sklepa zadostna.

85. V točkah izpodbijane sodbe, ki jih družba Altice izpodbija, ni obravnavana vsebinska veljavnost razlogov, navedenih v izpodbijanem sklepu. Zato jih ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker naj bi bilo v njih pravo tako napačno uporabljeno.

86. Glede domnevne neobrazložitve v točki 343 izpodbijane sodbe pa je v navedeni točki, ki je del oddelka, v katerem je obravnavano vprašanje, ali sta bili globi nezakoniti glede na načelo sorazmernosti, navedeno, da navedena primerjava ni mogoča, saj trenutna kršitev „nima trajanja“. To razlogovanje, čeprav je kratko in jedrnato, pojasnjuje odločitev Splošnega sodišča o navedenem vprašanju in omogoča izpodbijanje v pritožbi, kar je družba Altice storila.

87. V okviru vsebinskega izpodbijanja navedene ugotovitve družba Altice trdi, da nič v Uredbi št. 139/2004, zlasti nič v členu 4(1), členu 7(1) ali členu 14(2), ne utemeljuje ugotovitve Splošnega sodišča. S tem se ne strinjam. Kot je pojasnjeno v točki 17 teh sklepnih predlogov, je zahteva iz člena 4(1) Uredbe št. 139/2004 o priglasitvi koncentracije postopkovna obveznost, s katero se jasno določi, kdaj sta oba pogoja iz navedene določbe izpolnjena. Zato je pravilno trditi, da je kršitev navedene določbe trenutna in nima trajanja, zaradi česar je ni mogoče primerjati s kršitvijo člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, saj slednja kršitev traja določen čas, kot potrjuje tudi družba Altice. Glede na navedeno je treba njeno trditev, da bi se morala globa za kršitev člena 4(1) navedene uredbe znižati na 450.000 EUR, zavrniti.[62]

4. Četrti del: sorazmernost glob, ločeno in kumulativno

a) Povzetek trditev

88. Družba Altice trdi, da izrek globe v višini 62.250.000 EUR za kršitev člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, pri čemer gre za isto kršitev kot v prvem delu člena 7(1) navedene uredbe, ni sorazmeren. Dalje trdi, da nobena od obeh glob ni sorazmerna, saj je Komisija predhodno izrekala veliko nižje globe za kršitve členov 4(1) in 7(1) Uredbe št. 139/2004. Nazadnje družba Altice trdi, da je v točki 308 izpodbijane sodbe napačno navedeno, da s tem, da je priglasila transakcijo in predlagala zaveze pred podpisom dogovora o nakupu delnic, „ni mogoče […] ublažiti kršitvene narave njenega ravnanja“. Navedena trditev naj bi izkrivljala navedbe družbe Altice, da bi morala Komisija pri izvedbi svoje presoje narave in teže vsake od kršitev upoštevati navedene okoliščine.

89. Komisija navedene trditve prereka.

[62] Sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 115).

b) Presoja

90. Sodna praksa ne podpira navedb družbe Altice, da kadar sta v eni odločbi izrečeni dve globi, je treba oceniti sorazmernost vsake od njiju.[63] Ob upoštevanju razlogovanja, ki ga predlagam Sodišču glede zavrnitve prvih dveh pritožbenih razlogov, je treba zavrniti trditev družbe Altice, da je kaznovana dvakrat za isto ravnanje.[64]

91. Na podlagi člena 14(2) Uredbe št. 139/2004 velja, da globe ne smejo presegati 10 % skupnega prometa podjetja. Komisija poudarja, da globi, ki ju je izrekla družbi Altice, pomenijo 0,5 % njenega skupnega prometa v letu pred sprejetjem izpodbijanega sklepa. Družba Altice ni izpodbijala točnosti ali relevantnosti dejstva, da je Komisija navedeno upoštevala pri presoji sorazmernosti globe v smislu zahteve po odvračalnem učinku. Jasno je, da predhodno izrečene globe za podobne kršitve niso imele zadostnega odvračalnega učinka na družbo Altice, zato je treba njeno trditev o nesorazmernosti znatno višjih glob zavrniti. Prav tako prakse Komisije v primeru predhodnih odločitev ni mogoče šteti za pravni okvir za izrek glob v zadevah s področja konkurence.[65]

92. Trditev družbe Altice, da Splošno sodišče ni „zagotovilo sorazmernosti glob“, očitno ni utemeljena iz dveh razlogov. Prvič, v točkah od 332 do 349 izpodbijane sodbe je bila obravnavana trditev družbe Altice, da sta globi nezakoniti zaradi nesorazmernosti. Razen točke 343, družba Altice ne izpodbija nobenega elementa navedene presoje.[66] Drugič, Splošno sodišče je pri izvrševanju svoje neomejene sodne pristojnosti obravnavalo vlogo za zmanjšanje višine globe v okviru trditve družbe Altice, da je bilo kršeno načelo sorazmernosti. V okviru izvrševanja svoje neomejene sodne pristojnosti je Splošno sodišče ugotovilo, da mora „preučiti vsak očitek, pravni ali dejanski, s katerim se skuša dokazati, da znesek globe ni v sorazmerju s težo in trajanjem kršitve“, „ob upoštevanju vseh okoliščin obravnavane zadeve“, da se „določi[] znesek globe, ki je na podlagi meril, za katera meni, da so ustrezna, sorazmeren s težo kršitve, ki jo je storila tožeča stranka, in je tudi dovolj odvračilen“.[67] Iz navedenega jasno izhaja, da je Splošno sodišče v okviru svoje neomejene sodne pristojnosti pri svoji presoji glob upoštevalo načelo sorazmernosti. Družba Altice ne izpodbija nobenega določenega elementa navedene analize. Njena trditev, da Splošno sodišče ni upoštevalo vsake kršitve ločeno, je dejansko napačna, saj je to sodišče ugotovilo, da je mogoče olajševalne okoliščine upoštevati le glede globe za kršitev člena 4(1) Uredbe št. 139/2004.

93. Družba Altice trdi, da je v točki 308 izpodbijane sodbe izkrivljena njena trditev, da bi morala Komisija pri oceni narave in teže vsake od kršitev upoštevati dejstvo, da je družba Altice priglasila transakcijo in ponudila zaveze še pred podpisom pogodbe o nakupu delnic. Ker družba Altice ni navedla nobenih drugih podrobnosti ali pravnih argumentov v utemeljitev take domnevne napake, trditev ne izpolnjuje zahtev Sodišča in bi jo bilo treba zaradi tega zavreči.[68]

94. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj zavrne šesti pritožbeni razlog in s tem pritožbo v celoti.

[63] Sodba z dne 3. aprila 2019, Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie (C-617/17, EU:C:2019:283, točki 38 in 39).

[64] Glej točke od 14 do 27 teh sklepnih predlogov, zlasti točko 20, ter sodbo z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 116).

[65] Glej po analogiji sodbo z dne 7. junija 2007, Britannia Alloys & Chemicals/Komisija (C-76/06 P, EU:C:2007:326, točka 60 in navedena sodna praksa).

[66] Glej točko 86 teh sklepnih predlogov.

[67] Točke 350, 354, 355 in 363 izpodbijane sodbe.

[68] Glej točko 47 teh sklepnih predlogov.

IV. Stroški

95. V skladu s členom 138(1) in (2) Poslovnika v povezavi s členom 184(1) in (2) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

96. Ker Altice s pritožbo ni uspela in je Komisija zahtevala povračilo stroškov, je treba družbi Altice naložiti, da nosi svoje stroške in stroške Komisije v zvezi s tem postopkom.

97. V skladu s členom 140(1) Poslovnika v povezavi s členom 184(1) in (2) Poslovnika države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.

98. Svetu bi se torej moralo naložiti, da nosi svoje stroške tega pritožbenega postopka.

V. Predlog

99. Iz zgoraj navedenih razlogov Sodišču predlagam, naj odloči tako:

– pritožba se zavrne;

– družbi Altice Group Lux Sàrl, nekdanji New Altice Europe BV, v likvidaciji se naloži, da nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije;

– Svetu Evropske unije se naloži, da nosi svoje stroške.